

สำนักงานเลขานุการศาลแพ่งราชภูมิ
เลขรับ..... กท ๖๙/๖๖๖๗
วันที่..... ๒๓๑๒
เวลา..... ๑๕.๐๐ น.

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๔๐๔/๙๙๙

สำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงิน

เรียน เลขาธิการสภาพัฒน์ฯ

๑. หนังสือสำนักงานเลขานุการสภาพัฒน์ฯ ที่ สพ ๐๐๑๔/๑๐๑๒
ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๑
๒. หนังสือสำนักงานเลขานุการสภาพัฒน์ฯ ที่ สพ ๐๐๑๔/๑๐๑๓
ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒
๓. หนังสือสำนักงานเลขานุการสภาพัฒน์ฯ ที่ สพ ๐๐๑๔/๔๐๖
ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓
๔. หนังสือสำนักงานเลขานุการสภาพัฒน์ฯ ที่ สพ ๐๐๑๔/๑๕๐๖
ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓
๕. หนังสือสำนักงานเลขานุการสภาพัฒน์ฯ ที่ สพ ๐๐๑๔/๑๕๗๙
ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓
๖. หนังสือสำนักงานเลขานุการสภาพัฒน์ฯ ที่ สพ ๐๐๑๔/๑๕๘๖
ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงิน จำนวน ๖ ฉบับ

ตามที่สำนักงานเลขานุการสภาพัฒน์ฯ ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติตามบัญชี
ข้างท้าย ไปเพื่อนายกรัฐมนตรีพิจารณาลงนามรับรองเนื่องจากเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วย
การเงิน นั้น

บัดนี้ สำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีได้นำทราบเรียนนายกรัฐมนตรีพิจารณา
และลงนามรับรองร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๖ ฉบับดังกล่าวแล้ว ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม
รับที่ ๑๗๗/๑๗๗, ๑๘๘ ม.
วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๓ เวลา ๑๐.๐๐ น.
ส่งกลุ่มงานพัฒนาคุณภาพ ๑๘๘/๑๘๘ ค.๖๖๖๗

กลุ่มงานพัฒนาคุณภาพและปฏิบัติ ๑
รับที่ ๑๗๗/๑๗๗, ๑๘๘ ม.
วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๓ เวลา ๑๐.๐๐ น.

กลุ่มงานเมียนmatter
รับที่ ๑๖๖/๑๖๖, ๑๘๘ ม.
วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๓ เวลา ๑๐.๐๐ น.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ร.ส. ๖๖ ๑๖-๑

(นางรุษะปานีย์ ออาจารวงศ์)

ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ
ด้านประสานกิจการภายในประเทศ
ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

สำนักประสานงานการเมือง
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๔๔๐๗
โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๓๖๗๒

บัญชีร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.
(นายวิล ไพรสอนท์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๒. ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านญาช้าราชการส่วนท้องถิ่น(ฉบับที่..) พ.ศ.
(นายปัญญา ศรีปัญญา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๓. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงาน
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.
(นายวิล ไพรสอนท์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๔. ร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.
(นายนิพนธ์ บุญญาณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๕. ร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.
(นายวิล ไพรสอนท์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๖. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.
(นายธานี เทือกสุบรรณ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(ສໍາເນົາ)

ເລກວັບ ១៩៣/២៥៥២ ວັນທີ ២៥ ພ.ຢ. ២៥៥២

ສໍານັກງານເລຂາຮິກາຣສກາຜູ້ແທນຈາກງານ

ສກາຜູ້ແທນຈາກງານ

ຖານນອ່ອທອງໃນ ຕຸສືຕ ກທມ. ១០៣០០

២៥ ພຸດສະພາບ

ເຮືອງ ລ່າງພະຈາກບໍ່ຢູ່ຕີວ່າດ້ວຍຮາຍໄດ້ອົງຄໍກປກຄອງສ່ວນທ້ອງຄືນ ພ.ສ.

ກວາບເຮືນ ປະຫານສກາຜູ້ແທນຈາກງານ

ສິ່ງທີ່ສົ່ງມາດ້ວຍ ១. ລ່າງພະຈາກບໍ່ຢູ່ຕີ

២. ບັນທຶກຮັກການແລະເຫດຜລ

៣. ບັນທຶກວິເຄາະຫຼືສູ່ປະສາບັດສຳຄັນຂອງລ່າງພະຈາກບໍ່ຢູ່ຕີ

ຊ້າພເຈົ້າກັບຄະນະຂອງເສັນວ່າງພະຈາກບໍ່ຢູ່ຕີວ່າດ້ວຍຮາຍໄດ້ອົງຄໍກປກຄອງສ່ວນທ້ອງຄືນ ພ.ສ.
ພ້ອມດ້ວຍບັນທຶກຮັກການແລະເຫດຜລ ແລະບັນທຶກວິເຄາະຫຼືສູ່ປະສາບັດສຳຄັນຂອງລ່າງພະຈາກບໍ່ຢູ່ຕີປະກອບກັນມາ
ເພື່ອໄດ້ປ່ຽນດຳເນັດເສັນອສກາຜູ້ແທນຈາກງານພິຈາຮານາແລະຫາກສກາຜູ້ແທນຈາກງານຮັງມຕິເຫັນຂອບແລ້ວ ກີຂອໄດ້ປ່ຽນ
ນຳເສັນອຸ້ມສກາພິຈາຮານາຕາມວິຊາຮ່ວມໜູນແໜ່ງຈາກອານາຈັກໄທຍ່ຕ່ອື່ປ່

ຂອແສດງຄວາມນັບຕື່ອງຢ່າງຍິ່ງ

(ລົງຊື່) ຟານີ ເທືອກສູບຮຣານ

ຜູ້ເສັນອ

(ນາຍຮານີ ເທືອກສູບຮຣານ)

ສມາຊີກສກາຜູ້ແທນຈາກງານ ພຣະມະນຸຍາມ

(ລົງຊື່)

ວິຊຍ ລໍາສຸທີ

ຜູ້ເສັນອ

(ລົງຊື່)

ສັມພັນົງ ຕັ້ງເບີງຈົດລ

ຜູ້ເສັນອ

(ນາຍວິຊຍ ລໍາສຸທີ)

(ນາຍສັມພັນົງ ຕັ້ງເບີງຈົດລ)

(ລົງຊື່)

ສມາຊີກສກາຜູ້ແທນຈາກງານ ພຣະມະນຸຍາມ

(ລົງຊື່)

ສມາຊີກສກາຜູ້ແທນຈາກງານ ພຣະມະນຸຍາມ

(ລົງຊື່)

ວຸດິພິບໍ່ ນາມບຸດຮ

ຜູ້ເສັນອ

(ລົງຊື່)

ສຸກິຈ ອັດໂຄປກຣນ

ຜູ້ເສັນອ

(ນາຍວຸດິພິບໍ່ ນາມບຸດຮ)

(ນາຍສຸກິຈ ອັດໂຄປກຣນ)

(ລົງຊື່)

ສມາຊີກສກາຜູ້ແທນຈາກງານ ພຣະມະນຸຍາມ

(ລົງຊື່)

ສມາຊີກສກາຜູ້ແທນຈາກງານ ພຣະມະນຸຍາມ

(ລົງຊື່)

ປະມວລ ເຄມເປີຍ

ຜູ້ເສັນອ

(ລົງຊື່)

ປະເລີງສູງ ພົມສຸວະນຸມສົງ

ຜູ້ເສັນອ

(ນາຍປະມວລ ເຄມເປີຍ)

(ນາຍປະເລີງສູງ ພົມສຸວະນຸມສົງ)

(ລົງຊື່)

ສມາຊີກສກາຜູ້ແທນຈາກງານ ພຣະມະນຸຍາມ

(ລົງຊື່)

ສມາຊີກສກາຜູ້ແທນຈາກງານ ພຣະມະນຸຍາມ

(ลงชื่อ)	คงอาจ วงศ์ประยูร	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สุรศิทธิ์ ตระทอง	ผู้เสนอ
	(นายคงอาจ วงศ์ประยูร)			(นายสุรศิทธิ์ ตระทอง)	
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์	
(ลงชื่อ)	อภิชาด ศักดิเศรชุ้น	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ถวิล ไพรสอนฯ	ผู้เสนอ
	(นายอภิชาด ศักดิเศรชุ้น)			(นายถวิล ไพรสอนฯ)	
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์	
(ลงชื่อ)	ชำนาญ ศักดิเศรชุ้น	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	อาทิตย์ เอ่งฉ้วน	ผู้เสนอ
	(นายชำนาญ ศักดิเศรชุ้น)			(นายอาทิตย์ เอ่งฉ้วน)	
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์	
(ลงชื่อ)	ธีระชาติ ปางวิฐพ์รักษ์	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ทศพล เพ็งสัม	ผู้เสนอ
	(นายธีระชาติ ปางวิฐพ์รักษ์)			(นายทศพล เพ็งสัม)	
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์	
(ลงชื่อ)	วรุณ เดชกิจวิกรม	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ชนินทร์ รุ่งแสง	ผู้เสนอ
	(นายวรุณ เดชกิจวิกรม)			(นายชนินทร์ รุ่งแสง)	
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์	
(ลงชื่อ)	อรรถพง พลบุตร	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	นิภา พริ้งศุลักษณ์	ผู้เสนอ
	(นายอรรถพง พลบุตร)			(นางนิภา พริ้งศุลักษณ์)	
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์	
(ลงชื่อ)	นิพนธ์ บุญญาณณี	ผู้เสนอ			
	(นายนิพนธ์ บุญญาณณี)				
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์				

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ขันธิชาติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

พwp ประภา พิมพ์

_____ ท่าน

ปลัดกระทรวง. ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยรายได้ของค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เหตุผล

โดยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการคุ้มครองและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังของตนเอง โดยเฉพาะ โดยต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๘๑ วรรคสี่ บัญญัติให้มีกฎหมายรายได้ท้องถิ่น เพื่อกำหนดอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดเก็บภาษีและรายได้อื่น โดยมีหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมตามลักษณะของภาษีแต่ละประเภท การจัดสรรทรัพยากรในภาครัฐ การมีรายได้ที่เพียงพอ กับรายจ่ายตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงระดับขั้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น สถานะทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และความยั่งยืนทางการคลังของประเทศไทยเป็นส่วนรวมด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยรายได้ของค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ.

รับรอง

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยรายได้ของค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยรายได้ของค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับใด ๆ ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เงินหรือสิ่งที่มีค่าเป็นเงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับโดยไม่มีเงื่อนไขต้องชำระคืน

“ภาษีท้องถิ่น” หมายความว่า ภาษีที่มีกฎหมายกำหนดให้ห้องถิ่นมีอำนาจจัดเก็บจากบุคคลที่มีอื่นที่อยู่ในห้องถิ่นนั้น หรือจากกิจกรรมหรือธุกรรมที่ประกอบในห้องถิ่นนั้น หรือจากทรัพย์สินที่ตั้งในห้องถิ่นนั้น และรายได้ภาษีนั้นตกเป็นขององค์กรปกครองส่วนห้องถิ่นที่จัดเก็บนั้น

“ภาษีที่ใช้ฐานร่วมระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนห้องถิ่น” หมายความว่า ภาษีที่รัฐจัดเก็บขະเดียวกันก็มีกฎหมายให้อำนาจห้องถิ่นจัดเก็บเพิ่มเติมหรือเสริมจากภาษีของรัฐ โดยใช้ฐานภาษีเดียวกันกับรัฐ

“ภาษีที่รัฐจัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนห้องถิ่น” หมายความว่า ภาษีที่รัฐจัดเก็บอยู่และมีกฎหมายกำหนดให้แบ่งรายได้จากการจัดเก็บภาษีนั้นให้แก่องค์กรปกครองส่วนห้องถิ่นเป็นสัดส่วนที่แน่นอน

“เงินอุดหนุน” หมายความว่า เงินที่รัฐจัดสรรอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนห้องถิ่นซึ่งประกอบด้วยเงินอุดหนุนทั่วไป และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ

“เงินอุดหนุนทั่วไป” หมายความว่า เงินอุดหนุนโดยไม่มีเงื่อนไขเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินองค์กรปกครองส่วนห้องถิ่นจะใช้จ่ายเพื่อการใดก็ได้ตามกระบวนการใช้จ่ายขององค์กรปกครองส่วนห้องถิ่นและหากใช้ไม่หมดเงินที่เหลือไม่ต้องส่งคืนกระทรวงการคลัง

“เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ” หมายความว่า เงินอุดหนุนที่มีการกำหนดเงื่อนไขในการใช้จ่ายเงินและหากใช้ไม่หมดเงินส่วนที่เหลือไม่ต้องส่งคืนกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎหมาย กฎ ระเบียบเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของตน กฎกระทรวง กฎ และระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

โครงสร้างรายได้ขององค์กรปกครองส่วนห้องถิ่น

มาตรา ๖ รายได้ขององค์กรปกครองส่วนห้องถิ่น ประกอบด้วย

(๑) รายได้ประเภทภาษีอากร

(ก) ภาษีท้องถิ่น

(ข) ภาษีที่ใช้ฐานร่วมระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนห้องถิ่น

(ค) ภาษีที่รัฐจัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนห้องถิ่น

(ง) ภาษีอื่นๆ ตามที่มีกฎหมายกำหนด

(๒) รายได้ที่มิใช่ภาษีอากร

(ก) รายได้จากเงินอุดหนุนจากรัฐ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

(ข) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าปรับ

(ค) รายได้จากการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม

(ง) รายได้จากการพัฒนาด้านเศรษฐกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(จ) ค่าตอบแทนหรือค่าบริการ

(ฉ) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้

(ช) เงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ องค์การต่างประเทศ หรือองค์กรระหว่างประเทศ

(ซ) รายได้จากการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อส่ง forth ให้ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ฌ) รายได้อื่น ๆ ตามที่มีกฎหมายกำหนด

มาตรา ๗ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจจัดเก็บภาษีท้องถิ่นดังนี้

(๑) องค์กรบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจจัดเก็บภาษีต่อไปนี้

(ก) ภาษีรถยนต์ ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

(ข) ภาษีค้าปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ซึ่งเก็บจากการค้าปลีกในเขตจังหวัด ตามที่มีกฎหมายบัญญัติ

(ค) ภาษีค้าปลีกยาสูบ ซึ่งเก็บจากการค้าปลีกในเขตจังหวัด ตามที่มีกฎหมายบัญญัติ

(ง) ภาษีการเข้าพักโรงแรมตามที่มีกฎหมายบัญญัติ

(จ) อากรรั่นกอีแอ่นตามกฎหมายว่าด้วยอากรรั่นกอีแอ่น

(ฉ) ภาษีสิ่งแวดล้อมตามที่มีกฎหมายบัญญัติ

(ช) ภาษีเพื่อการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(ซ) ภาษีอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) กรุงเทพมหานคร มีอำนาจจัดเก็บภาษีต่อไปนี้

(ก) ภาษีโรงเรือนและที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือน และที่ดิน

(ข) ภาษีบำรุงท้องที่ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่

(ค) ภาษีการโอนอสังหาริมทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีการโอนอสังหาริมทรัพย์

(ง) ภาษีป้ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย

(ช) ภาษีรถยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

(ก) ภายน้ำป่าลึกน้ำมันบนชินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ภัย
ปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ซึ่งเก็บจากการค้าปลีกในเขตกรุงเทพมหานครตามที่กฎหมายบัญญัติ

(ข) ภัยค้าปลีกยาสูบ ซึ่งเก็บจากการค้าปลีกในเขตกรุงเทพมหานคร ตามที่มีกฎหมาย
บัญญัติ

(ช) ภัยการเข้าพักโรงแรมตามที่มีกฎหมายบัญญัติ

(ฌ) ภัยการพนัน

(ญ) อาการผ่าสัตว์ ตามกฎหมายว่าด้วยการผ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์

(ฎ) ภัยสิ่งแวดล้อมตามที่มีกฎหมายบัญญัติ

(ฏ) ภัยเพื่อการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(ฐ) ภัยอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

(๗) เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยามีอำนาจจัดเก็บภัยต่อไปนี้

(ก) ภัยโรงเรือนและที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยภัยโรงเรือน และที่ดิน

(ข) ภัยบำรุงท้องที่ตามกฎหมายว่าด้วยภัยบำรุงท้องที่

(ค) ภัยการ โอนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัติภัยการ โอนอสังหาริมทรัพย์

(ง) ภัยป้ายตามกฎหมายว่าด้วยภัยป้าย

(ຈ) ภัยการพนัน

(ฉ) อาการผ่าสัตว์ ตามกฎหมายว่าด้วยการผ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์

(ຍ) อาการรังนกอีแอ่นตามกฎหมายว่าด้วยอาการรังนกอีแอ่น

(ຍ) ภัยสิ่งแวดล้อมตามที่มีกฎหมายบัญญัติ

(ຍ) ภัยเพื่อการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(ญ) ภัยอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๘ ภัยที่ใช้ฐานร่วมระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่

(๑) ภัยมูลค่าเพิ่ม

(๒) ภัยธุรกิจเฉพาะ

(๓) ภัยสรรพสามิต

(๔) ภัยสุรา

(๕) ภัยยาสูบ

(๖) ภัยอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๕ ภายนี่ที่รัฐจัดสรรห้าแก่องค์กรปกป้องส่วนห้องถินได้แก่

- (๑) ค่าภาคหลวงปีโตรเลียม
- (๒) ค่าภาคหลวงแร่
- (๓) ภายนี่อื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๑๐ ภายนี่ที่ใช้ฐานร่วมตามมาตรา ๘ และภายนี่ที่รัฐจัดสรรห้าแก่องค์กรปกป้องส่วนห้องถินตามมาตรา ๕ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมีอำนาจจัดเก็บภัยดังกล่าว โดยให้แบ่งรายได้ให้องค์กรปกป้องส่วนห้องถินตามสัดส่วน และให้อิอ่าวเป็นภัยตามกฎหมายว่าด้วยการนันดังนี้

(๑) สำหรับภัยน้ำล่าเพิ่มให้จัดเก็บเพิ่มให้กับองค์กรปกป้องส่วนห้องถินสามในเจ็ดส่วนของอัตราภัยน้ำล่าเพิ่มที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร

(๒) สำหรับภัยธุรกิจเฉพาะให้จัดเก็บเพิ่มให้กับองค์กรปกป้องส่วนห้องถิน ในอัตราร้อยละสามสิบของภัยที่รัฐเก็บ

(๓) สำหรับภัยสรรพสามิตให้จัดเก็บเพิ่มให้กับองค์กรปกป้องส่วนห้องถิน ในอัตราร้อยละสามสิบของภัยที่รัฐเก็บ

(๔) สำหรับภัยสูราให้จัดเก็บเพิ่มให้กับองค์กรปกป้องส่วนห้องถิน ในอัตราร้อยละสามสิบของภัยที่รัฐเก็บ

(๕) สำหรับภัยยาสูบให้จัดเก็บเพิ่มให้กับองค์กรปกป้องส่วนห้องถิน ในอัตราร้อยละสามสิบของภัยที่รัฐเก็บ

(๖) สำหรับค่าภาคหลวงปีโตรเลียม ให้จัดแบ่งรายได้ให้กับรัฐร้อยละสี่สิบของรายได้ที่จัดเก็บได้และแบ่งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของแหล่งปีโตรเลียมนั้นร้อยละยี่สิบ ในกรณีที่มีหมายของค์การบริหารส่วนจังหวัดให้แบ่งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามสัดส่วนของพื้นที่และแบ่งให้องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลซึ่งเป็นที่ตั้งของแหล่งปีโตรเลียมนั้นร้อยละสี่สิบ หากมีหมายของค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลให้แบ่งตามสัดส่วนของพื้นที่

(๗) สำหรับค่าภาคหลวงแร่ ให้จัดแบ่งรายได้ให้กับรัฐร้อยละสี่สิบของรายได้ที่จัดเก็บได้และแบ่งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของแหล่งแร่แล้วนั้นร้อยละยี่สิบ ในกรณีที่มีหมายของค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้แบ่งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามสัดส่วนของพื้นที่ และแบ่งให้องค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาลซึ่งเป็นที่ตั้งของแหล่งแร่นั้นร้อยละสี่สิบ หากมีหมายของค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาล ให้แบ่งตามสัดส่วนของพื้นที่

ภายใต้ใช้ฐานร่วมความร่วมของรัฐที่มีอำนาจจัดเก็บส่วนของเงินภาษีที่จัดเก็บให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตามหมวดสี่โดยหักค่าใช้จ่ายร้อยละหนึ่งของเงินภาษีที่จัดเก็บได้หรือตามที่มีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้

มาตรา ๑๑ กรณีที่รัฐเห็นสมควร รัฐจะจัดสรรงบประมาณอื่น ๆ ของรัฐให้อยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๒ ในการกำหนดให้อยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดเก็บภาษีและรายได้ ประเภทใหม่ ต้องดำเนินการตามหลักการดังต่อไปนี้

- (๑) มีกฎหมายกำหนดให้เป็นรายได้ของท้องถิ่นแต่ละประเภทให้ชัดเจน
- (๒) ภายใต้กำหนดขึ้นไม่จำเป็นต้องเหมือนกันทุกประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๓) คำนึงถึงสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น
- (๔) การจัดเก็บภาษีไม่เป็นการสร้างภาระให้กับรัฐหรือท้องถิ่นอื่น
- (๕) คำนึงถึงผลกระทบต่อส่วนราชการส่วนรวมของประเทศ
- (๖) สะท้อนต้นทุนหรือภาระค่าใช้จ่ายด้วย

มาตรา ๑๓ ให้อยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ประเภทอื่นที่เป็นฐานร่วม โดยออกข้อบัญญัติ จัดเก็บเพิ่มขึ้นในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของค่าธรรมเนียมที่มีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา
- (๒) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเล่นการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน
- (๓) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ
- (๔) ค่าธรรมเนียมการอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักร ไทยตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว
- (๕) ค่าธรรมเนียมสนับสนุนตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ

มาตรา ๑๔ ให้อยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจจัดเก็บค่าธรรมเนียมในกิจการหรือบริการ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำหรือจัดให้มีขึ้นจากผู้ให้บริการ โดยออกเป็นข้อบัญญัติท้องถิ่น

มาตรา ๑๕ เพื่อให้อยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่งพอกับการบริหารตามภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามกฎหมาย ให้คณะกรรมการรายได่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำ แผนพัฒนารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมุ่งที่การพัฒนาภายใต้เงื่อนไขที่มีให้กับภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีรายได้เป็นสัดส่วนที่สูงขึ้นของรายได้ทั้งหมดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ขยะเดียวกันให้รู้จักรเงินอุดหนุนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึง เป้าหมายที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นทุกปี โดยไม่รวมเงินอุดหนุนเฉพาะกิจและมีรายได้ เพิ่มขึ้น โดยไม่รวมเงินอุดหนุนเฉพาะกิจคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้สูตรของรัฐในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละ สามสิบห้าบาทในระยะเวลาสิบปีนับแต่กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับ

ให้คณะกรรมการรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำแผนพัฒนารายได้ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น โดยมีกำหนดเวลาที่ชัดเจนและมีมาตรการต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรม ซึ่งจะทำทั้งในด้านการเพิ่มภาระ ท้องถิ่น การเพิ่มรายได้ที่มิใช่ภาษีอากร การเพิ่มภาระที่ใช้ฐานร่วม การเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินอุดหนุนและการ ถ่ายโอนภารกิจที่รัฐบาลทำอยู่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพิ่มมากขึ้นอย่างสอดคล้องเหมาะสมกัน

เมื่อคณะกรรมการรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้จัดทำแผนพัฒนารายได้ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วให้นำเสนอคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ ความเห็นชอบและนำไปบรรจุในแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประกาศในราช กิจจานุเบกษาใช้บังคับต่อไป

หมวด ๒

อำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บรายได้

มาตรา ๑๖ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ภาษีอากรและรายได้ ที่มิใช่ภาษีอากรตามที่กฎหมายกำหนด

อำนาจดังกล่าวตามวรรคหนึ่งในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเห็นว่า ประชาชน จะได้รับประโยชน์มากขึ้นหรือการจัดเก็บรายได้นั้นจะมีประสิทธิภาพสูงขึ้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็อาจมอบอำนาจให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น หรือองค์กร ภาคเอกชนทำการจัดเก็บแทนก็ได้ ทั้งนี้ จะมีค่าตอบแทนการจัดเก็บด้วยก็ได้

หลักเกณฑ์การมอบอำนาจและการจ่ายค่าตอบแทนตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ รายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

มาตรา ๑๗ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจกำหนดอัตรา ยกเว้นหรือลดหย่อน หรือ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และรายละเอียดการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และรายได้อื่นตามที่ กฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๑๘ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติกำหนดอัตรา ยกเว้นลดหย่อนค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง หรือค่าบริการอื่น ในกรณีให้บริการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจจัดเก็บ เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ได้

การออกข้อบัญญัติเพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ อัตรา และวิธีการที่คณะกรรมการรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกาศกำหนด

หมวด ๓ คณะกรรมการรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังที่ได้รับมอบหมายเป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมสรรพากร อธิบดีกรมสรรพสามิต อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

(๓) ผู้แทนองค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ประเภทหนึ่งคน ทั้งนี้ โดยให้ผู้บุกริหารท้องถิ่นแต่ละประเภทเลือกกันเอง

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการภายใน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการคลัง ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเงิน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการงบประมาณ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านละหนึ่งคน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยสามคนต้องทำงานเต็มเวลา

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตาม (๓) และการสรรหา กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำงานเต็มเวลาตาม (๔) ให้เป็นไปตามระเบียบที่นายกรัฐมนตรีกำหนด

ให้เข้าชิงการคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกรรมการ และเลขานุการ และให้ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะดังห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) มีความรู้ด้านภาษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี
- (๔) ไม่เป็นบุคคลสัมภាលาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๖) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยงานของรัฐ เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
- (๗) ไม่เป็นข้าราชการชั้น品位หรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เว้นแต่เป็นผู้สอนในสถาบัน อุดมศึกษาของรัฐ
- (๘) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ชึ่งดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารผลกระทบการเมือง ที่ปรึกษาผลกระทบการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ porrak การเมือง

มาตรา ๒๑ กรรมการตามมาตรา ๑๕ (๗) พ้นจากตำแหน่งเมื่อพ้นจากการเป็นผู้บริหารท้องถิ่น หรือยื่นหนังสือลาออกจากต่อประธานกรรมการ

มาตรา ๒๒ กรรมการตามมาตรา ๑๕ (๔) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการได้อีก แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ปฏิบัติงานเต็มเวลา อาจแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งมากกว่าสองวาระได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรา ๑๕ วรรคสอง

มาตรา ๒๓ ถ้ากรรมการตามมาตรา ๑๕ (๗) หรือ (๔) ว่างลง ให้ดำเนินการเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการแทนภายในสามสิบวัน เว้นแต่กรรมการตามมาตรา ๑๕ (๔) เหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งก็ได้ โดยให้กรรมการตามมาตรา ๑๕ (๔) ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับระยะเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ชึ่งตนแทน

ในระหว่างที่ยังมิได้สรรหากรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างตามวรรคหนึ่ง และยังมีกรรมการเหลืออยู่เกินกึ่งหนึ่ง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

มาตรา ๒๕ นอกจากการพ้นจากคำແໜ່ງຕາມວາຮະ ກຽມການຜູ້ທຽບຄຸມວຸດີພັນຈາກคำແໜ່ງເມື່ອ

(១) ຕາຍ

(២) ລາອອກເປັນໜັງສື່ອຕ່ອງປະການກຽມການ

(៣) ຂາດຄຸມສົມບັດຫົວໜ້າມີລັກຂະພະຕ້ອງຫ້າມຕາມມາตรา ៤០

(៤) ຄພະຮູ້ມູນຄຣີໃຫ້ພັນຈາກคำແໜ່ງເພຣະບຫພວ່ອງຕ່ອ້ານ້າທີ່ ມີຄວາມປະພຸດຕີເສື່ອມເສີຍຫົວໜ້າ
ຫຍ່ອນຄວາມສາມາດ

มาตรา ២៥ ການປະຫຼຸມຂອງຄພະກຽມການທີ່ຕ້ອງມີກຽມການມາປະຫຼຸມໄຟ້ນຶ່ອຍກວ່າກິ່ງໜຶ່ງຂອງ
ຈຳນວນກຽມການທີ່ທັງໝົດຈີ່ຈະເປັນອົງກໍປະຫຼຸມ

ໃນການປະຫຼຸມ ດ້ວຍປະການກຽມການໄຟ້ອູ້ໃນທີ່ປະຫຼຸມຫົວໜ້າມີສາມາດປົງປັບທີ່ໄດ້ ໄທີ່
ປະຫຼຸມເລືອກກຽມການຄນ້າທີ່ກ່າວໜ້າທີ່ເປັນປະການໃນທີ່ປະຫຼຸມ

ການວິນິຈ້ນຍື້ໆຂ້າດໃຫ້ດື່ອເສີຍຂ້າງມາກ ກຽມການຄນ້າທີ່ໄໝມີເສີຍໜຶ່ງໃນກາລົງຄະແນນ ດ້ວຍຄະແນນ
ເສີຍເທົກນ້າ ໃຫ້ປະການໃນທີ່ປະຫຼຸມອອກເສີຍເພີ່ມເຂົ້າອີກເສີຍໜຶ່ງເປັນເສີຍຍື້ໆຂ້າດ

มาตรา ២៦ ໃຫ້ຄພະກຽມການຮາຍໄຟ້ອົງກໍກ່າວໜ້າທີ່ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້

(១) ຈັດທຳແພນພັພນາຮາຍໄຟ້ອົງອົງກໍກ່າວໜ້າທີ່ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້ ຕາມມາตรา ១៥

(២) ເສນອແນະຫັກເກົມຫຼື ວິຊີກາຣ ແລະເງື່ອນໄຂໃນກາຈັດສຽງເຈັນອຸດໜູນຕ່ອຄພະກຽມການກາ
ກະຈາຍຢ່ານາຈໃຫ້ແກ່ອົງກໍກ່າວໜ້າທີ່ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້

(៣) ເສນອແນະສັດສ່ວນຂອງຮາບໄຟ້ຮ່ວງຮັກກັບອົງກໍກ່າວໜ້າທີ່ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້ຕ່ອຄພະກຽມການກາ
ກະຈາຍຢ່ານາຈໃຫ້ແກ່ອົງກໍກ່າວໜ້າທີ່ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້

(៤) ພິຈາລະນາຮາຍໄຟ້ປະເທດໃໝ່ຂອງອົງກໍກ່າວໜ້າທີ່ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້ທີ່ເປັນກາຍື້ອາກແລະມີໃໝ່
ກາຍື້ອາກ ແລະເສນອແນະຕ່ອຄພະກຽມການກາກະຈາຍຢ່ານາຈໃຫ້ແກ່ອົງກໍກ່າວໜ້າທີ່ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້

(៥) ພັພນາສັກຍາກພ ແລະເສນອແນະການບໍລິຫານຈັດເກີນ ຈັດຫາ ແລະພັພນາຮາຍໄຟ້ອົງອົງກໍກ່າວໜ້າທີ່ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້
ກ່າວໜ້າທີ່ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້

(៦) ປະເມີນປະສິທິກາພການຈັດເກີນຮາຍໄຟ້ອົງອົງກໍກ່າວໜ້າທີ່ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້ ແລະຮາຍງານຜູດຕ່ອ
ຄພະກຽມການກາກະຈາຍຢ່ານາຈໃຫ້ແກ່ອົງກໍກ່າວໜ້າທີ່ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້

(៧) ພິຈາລະນາ ແລະເສນອແນະການພັພນາຫັກເກົມຫຼືກ່າວໜ້າທີ່ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້ໄຟ້ໃຫ້ແກ່ອົງກໍກ່າວໜ້າທີ່ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້
ຫັກເກົມຫຼືກ່າວໜ້າທີ່ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້ໄໝມະສົມກັບສກວະເຈື່ອນໄຟ້ທາງເສຽງສູກິຈ ແລະສັ່ງຄມ

(៨) ທຶກຍາ ວິເຄຣະຫຼື ແລະຮາຍງານສູານະທາງການເງິນ ກາຮຄລັງຂອງອົງກໍກ່າວໜ້າທີ່ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້ເປັນ
ປະຈຳທຸກນີ້

(๕) พิจารณา และให้คำปรึกษาหรือแนะนำ ในเรื่องการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๖) อำนวยหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในกฎหมายนี้หรือตามที่คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมาย

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการใด ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้นำบทบัญญัตามาตรา ๒๕ มาใช้บังคับการประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลง

ค่าตอบแทนของคณะกรรมการ คณะกรรมการ และคณะกรรมการที่คณะกรรมการแต่งตั้งให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้แก่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่งข้อมูลหรือเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาใช้เพื่อประกอบการพิจารณาได้ ในการนี้อาจเรียกบุคคลใด ๆ มาชี้แจงด้วยก็ได้

หมวด ๔

การจัดสรรงบรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เมื่อนี้ไป และอัตราการจัดสรรงบรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๒๖ รายได้ที่คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดสรรตามมาตรา ๒๕ ประกอบด้วย

(๑) รายได้จากภาษี

(๒) รายได้จากเงินอุดหนุน

มาตรา ๒๗ รายได้จากภาษีประกอบด้วย

(๑) ภาษีมูลค่าเพิ่ม

(๒) ภาษีธุรกิจเฉพาะ

(๓) ภาษีสรรพสามิต

- (๔) ภาษียาสูบ
- (๕) ภาษีสุรา
- (๖) ภาษีอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๓๒ รายได้จากเงินอุดหนุนที่คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้จัดสรรในรูปแบบเงินอุดหนุนทั่วไป

มาตรา ๓๓ ภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๙ (๑) ในวาระเริ่มแรกให้ดำเนินการจัดสรรดังนี้

- (๑) จัดสรรให้องค์กรบริหารส่วนจังหวัดร้อยละสิบ
- (๒) จัดสรรให้กรุงเทพมหานครร้อยละสิบเจ็ด
- (๓) จัดสรรให้เมืองพัทยาร้อยละศูนย์จุดเจ็ด

(๔) ส่วนที่เหลือจากการจัดสรร ตาม (๑) (๒) และ (๓) แล้ว ให้จัดสรรให้เทศบาล และองค์กรบริหารส่วนตำบล ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ให้คณะกรรมการรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทบทวนสัดส่วนการจัดสรรรายได้ใหม่ ทุกระยะเวลาสามปีนับจากวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับหรือเมื่อมีการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเภทใหม่หรือมีการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงสัดส่วนเดิมก่อน ทบทวน ความเหมาะสมกับการเกิดขึ้นของรายได้และการกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ละประเภท และความเป็นธรรมในการจัดสรรภาษี

เมื่อได้มีการทบทวนตามวรรคสองแล้ว หากมีการแก้ไขสัดส่วนการจัดสรรให้คณะกรรมการรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เสนอต่อคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ความเห็นชอบ

มาตรา ๓๔ การจัดสรรวาภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๓๒ (๔) ในวาระเริ่มแรก ให้แก่แต่ละเทศบาล และองค์กรบริหารส่วนตำบลให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ภาษีมูลค่าเพิ่มที่กรมสรรพากรจัดเก็บเอง ให้กรมสรรพากรจัดแบ่งตามแหล่งที่เกิดของรายได้ เป็นรายจังหวัด หลังจากนั้นให้จัดสรรไปให้แต่ละเทศบาล และองค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนั้น ๆ ตามเกณฑ์ประชากร

(๒) ภาษีมูลค่าเพิ่มที่กรมสรรพากรสามิตและกรมศุลกากรจัดเก็บเพื่อกรมสรรพากร ให้กรมที่จัดเก็บ ส่งรายได้ที่จัดเก็บได้ให้กรมสรรพากรเพื่อจัดสรรให้เทศบาล และองค์กรบริหารส่วนตำบล ตามเกณฑ์ประชากร

มาตรา ๓๕ การจัดสรรภัยมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๓๒ (๑) ให้แก่แต่ละองค์กรบริหารส่วนจังหวัดให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ส่วนที่หนึ่ง ร้อยละห้าสิบแบ่งให้แต่ละองค์กรบริหารส่วนจังหวัดได้รับเท่ากัน

(๒) ส่วนที่สอง ร้อยละยี่สิบแบ่งให้แต่ละองค์กรบริหารส่วนจังหวัดตามสัดส่วนของการจัดเก็บภัยมูลค่าเพิ่มของกรมสรรพากรในแต่ละจังหวัดในปีที่ผ่านมา

(๓) ส่วนที่สาม ร้อยละสิบห้าแบ่งให้แต่ละองค์กรบริหารส่วนจังหวัดตามสัดส่วนของขนาดพื้นที่

(๔) ส่วนที่สี่ ร้อยละสิบห้าแบ่งให้แต่ละองค์กรบริหารส่วนจังหวัดตามสัดส่วนของประชากร

มาตรา ๓๖ การจัดสรรภัยธุรกิจเฉพาะให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ภัยธุรกิจเฉพาะที่เก็บได้ในจังหวัดใด รวมถึงกรุงเทพมหานคร ให้เป็นของจังหวัดนั้น

(๒) การจัดสรรให้แต่ละองค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาล และเมืองพัทยา ภัยในจังหวัดให้จัดสรรตามแหล่งที่เกิดของภัย

มาตรา ๓๗ การจัดสรรภัยสุรพรสามิตให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) สำหรับภัยสุรพรสามิตที่เก็บจากสินค้า ให้จัดสรรให้เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ตามเกณฑ์ประชากร

(๒) สำหรับภัยสุรพรสามิตที่เก็บจากบริการ ให้จัดสรรให้เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ตามแหล่งที่เกิดของภัยนั้น

มาตรา ๓๘ การจัดสรรภัยสุราให้จัดสรรให้กับองค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ตามเกณฑ์ประชากร

มาตรา ๓๙ การจัดสรรภัยยาสูบให้จัดสรรให้กับองค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ตามเกณฑ์ประชากร

มาตรา ๔๐ การจัดสรเงินอุดหนุนให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการ ภายใต้หลักการ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อเพิ่มรายได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงสถานะทางการคลัง และความยั่งยืนทางการคลังของรัฐ รวมทั้งระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น

(๒) เพื่อก่อให้เกิดความเท่าเทียมกันในทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๓) เพื่อគุซ่องว่างทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) เพื่อดำเนินการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นสมควร

มาตรา ๔๑ การจัดสรรเงินอุดหนุนตามมาตรา ๔๐ ให้จัดสรรให่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังนี้

- (๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๒) เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๓) กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา
- (๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นตามที่มีกฎหมายบัญญัติ

การจัดสรรเงินอุดหนุนให่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตาม (๑) (๒) (๓) (๔) ในสัดส่วนเท่าๆ กัน
ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการรายได้อ้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

หมวด ๕

การคำนวณสัดส่วนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๔๒ ในการคำนวณสัดส่วนของรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอน
การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้นำเอารายได้จากภาษีท้องถิ่น ภาษีที่ใช้ฐานร่วม
ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาษีที่รัฐจัดสรร และเงินอุดหนุนทั่วไปท่องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นทุกแห่ง ได้รับรวมกัน แล้วนำไปเบริญเทียบกับรายได้สุทธิของรัฐบาลในปีนั้น ๆ

บทเฉพาะกาล

~~มาตรา~~ ๔๓ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดให้มีหรือแก้ไขกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบเพื่อ
~~อนุชัติ~~ ให้เป็นไปตามกฎหมายนี้ ภายในสองปีนับแต่วันที่กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับ ดังนี้

- (๑) กฎหมายว่าด้วยภาษีและค่าธรรมเนียมรถชนิดและล้อเลื่อน
- (๒) กฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก
- (๓) กฎหมายว่าด้วยภาษีค้าปลีกน้ำมัน
- (๔) กฎหมายว่าด้วยภาษีค้าปลีกยาสูบ
- (๕) กฎหมายว่าด้วยภาษีการเข้าพักโรงแรม
- (๖) ประมวลกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม
- (๗) กฎหมายว่าด้วยจัดสรรงบประมาณและภาษีธุรกิจเฉพาะ
- (๘) ประมวลกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีธุรกิจเฉพาะ
- (๙) กฎหมายว่าด้วยภาษียาสูบ

- (๑๐) กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรภาษีสุรา
- (๑๑) กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรภาษีสรรพสามิต
- (๑๒) ประมวลกฎหมายที่ดินและกฎหมายว่าด้วยอาชารชุด
- (๑๓) กฎหมายว่าด้วยภัยการโอนอสังหาริมทรัพย์
- (๑๔) กฎหมายว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๑๕) กฎหมายว่าด้วยรายได้เทศบาล
- (๑๖) กฎหมายว่าด้วยสภาพัฒนาและองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๑๗) กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร
- (๑๘) กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา
- (๑๙) กฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย
- (๒๐) กฎหมายอื่นเพื่ออนุรักษ์ความกฎหมายนี้

หากมิได้มีการดำเนินการตามที่กำหนดในวรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจเสนอกฎหมายต่อคณะกรรมการศูนย์เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายนี้

มาตรา ๔๙ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการรายได่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้การจัดสรรรายได้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยรายได้ของค์กรปกครองส่วนท้องถิน

พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยรายได้ของค์กรปกครองส่วนท้องถิน พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๕๒ วรรคท้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้

โดยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถินย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณสุขเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิน และมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหารการจัดบริการสาธารณสุข การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังของตนเอง โดยเฉพาะ โดยต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๘๓ วรรคที่ ๓ บัญญัติให้มีกฎหมายรายได้ท้องถิน เพื่อกำหนดอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถินในการจัดเก็บภาษีและรายได้อื่น โดยมีหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมตามลักษณะของภาษีแต่ละประเภท โดยคำนึงถึงระดับขั้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจของท้องถิน สถานะทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิน และความยั่งยืนทางการคลังของประเทศเป็นส่วนรวมด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้

๒.๑ ให้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยรายได้ของค์กรปกครองส่วนท้องถิน พ.ศ. โดยให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๑ และร่างมาตรา ๒)

๒.๒ กำหนดให้มีคำนิยาม องค์กรปกครองส่วนท้องถิน รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิน ภาษีท้องถิน ภาษีที่ใช้ฐานร่วมระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิน ภาษีที่รัฐจัดสรรให่องค์กรปกครองส่วนท้องถิน เงินอุดหนุน เงินอุดหนุนทั่วไป เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ กำหนดให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎหมาย กฎ ระเบียบในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของตน โดยกฎหมาย กฎ และระเบียบมีผลใช้บังคับเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔ กำหนดที่มารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประกอบด้วยรายได้จากภาษีอากร และรายได้ที่มิใช่ภาษีอากร (ร่างมาตรา ๖)

๒.๕ กำหนดจำนวนในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ร่างมาตรา ๗)

๒.๖ กำหนดภาษีที่ใช้ฐานร่วมระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาษีที่รัฐจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาษีที่ใช้ฐานร่วมและภาษีที่รัฐจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามสัดส่วน และให้ดีอ้วว เป็นภาษีตามกฎหมายว่าด้วยการน้ำ รัฐจัดสรรภาษีอื่นได้ตามที่เห็นสมควรเป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด (ร่างมาตรา ๘ ถึงร่างมาตรา ๑๐)

๒.๗ กำหนดหลักการดำเนินการในการกำหนดให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บภาษีและรายได้ประเภทใหม่ (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๘ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ประเภทอื่นที่เป็นฐานร่วม โดยการออกข้อบัญญัติจัดเก็บรายได้ประเภทอื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการน้ำ และออกข้อบัญญัติห้องถิ่นในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมกิจการหรือบริการท่องเที่ยวกองกรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำหรือจัดให้มีขึ้นจากผู้ให้บริการ(ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๔)

๒.๙ กำหนดให้คณะกรรมการรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเน้นการพัฒนาภาษีท้องถิ่นซึ่งมีกำหนดเวลาที่ชัดเจนและมาตรการต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรม (ร่างมาตรา ๑๕)

๒.๑๐ กำหนดให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บรายได้ภาษีอากรและรายได้ที่มิใช่ภาษีอากรตามที่กฎหมายกำหนดโดยคณะกรรมการรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์การมอบอำนาจและค่าตอบแทน (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๑๑ กำหนดให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำหนดอัตรา ยกเว้นหรือลดหย่อน หรือกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และรายละเอียดการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และรายได้อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๑๒ กำหนดให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติกำหนดอัตรา ยกเว้นลดหย่อน ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง หรือค่าบริการอื่นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ อัตรา และวิธีการที่คณะกรรมการรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด (ร่างมาตรา ๑๘)

๒.๑๓ กำหนดให้มีคณะกรรมการรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้มีการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๑๙)

๒.๑๔ กำหนดคุณสมบัติ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๒๐ ถึงร่างมาตรา ๒๔)

๒.๑๕ กำหนดคงค่าประชุมของคณะกรรมการและการวินิจฉัยข้อหาในที่ประชุม (ร่างมาตรา ๒๕)

๒.๑๖ กำหนดอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
(ร่างมาตรา ๒๖)

๒.๑๗ กำหนดการแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
(ร่างมาตรา ๒๗)

๒.๑๘ กำหนดให้คณะกรรมการรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกคำสั่งเป็นหนังสือ
เรียกให้แก่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่งข้อมูลหรือเอกสารใดๆ ที่เกี่ยวข้อง
มาใช้เพื่อประกอบการพิจารณาได้ (ร่างมาตรา ๒๘)

๒.๑๙ กำหนดให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการจัดสรรงรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
(ร่างมาตรา ๒๙ และร่างมาตรา ๓๐)

๒.๒๐ กำหนดรายได้จากภาษีและรายได้จากการเงินอุดหนุน (ร่างมาตรา ๓๑ และร่างมาตรา ๓๒)

๒.๒๑ กำหนดการจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่ม (ร่างมาตรา ๓๓)

๒.๒๒ กำหนดการจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มแก่เทศบาลและองค์กรบริหารส่วนตำบล
(ร่างมาตรา ๓๔)

๒.๒๓ กำหนดการจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มแก่องค์กรบริหารส่วนจังหวัด (ร่างมาตรา ๓๕)

๒.๒๔ กำหนดการจัดสรรภาษีธุรกิจเฉพาะ (ร่างมาตรา ๓๖)

๒.๒๕ กำหนดการจัดสรรภาษีสรรพาสามิตร (ร่างมาตรา ๓๗)

๒.๒๖ กำหนดการจัดสรรภาษีสูรา (ร่างมาตรา ๓๘)

๒.๒๗ กำหนดการจัดสรรภาษียาสูบ (ร่างมาตรา ๓๙)

๒.๒๘ กำหนดหลักการจัดสรรเงินอุดหนุนและสัดส่วนเงินอุดหนุนให้เป็นรายได้ขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น (ร่างมาตรา ๔๐ และร่างมาตรา ๔๑)

๒.๒๙ กำหนดการคำนวณสัดส่วนของรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและ
ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ร่างมาตรา ๔๒)

๒.๓๐ กำหนดให้มีบทเฉพาะกาลเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดให้มีหรือแก้ไขกฎหมาย
ที่อยู่ในความรับผิดชอบ ภายในสองปีนับแต่วันที่กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับและให้การจัดสรรงรายได้เป็นไปตาม
กฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระหว่าง
ที่ยังไม่มีคณะกรรมการรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ร่างมาตรา ๔๓ และร่างมาตรา ๔๔)